

Experimentální výzkum v oblasti simultánního tlumočení a kapacity pracovní paměti je v současné době stále ještě poměrně nerozvinutý. V minulosti bylo realizováno několik studií, které zkoumaly kognitivní procesy v průběhu simultánního tlumočení. V této diplomové práci je uveden stručný přehled dosavadních experimentálních studií a zároveň je podrobněji představena problematika pracovní paměti. První část diplomové práce shrnuje nejrozšířenější teoretické modely pracovní paměti, poznatky o možném rozvoji její kapacity a jejím vztahu k jazyku.

Na základě dosavadních teoretických podkladů byla formulována hypotéza pro empirickou část diplomové práce. Hypotézou byl možný rozvoj kapacity pracovní paměti s rostoucí tlumočnickou praxí a menší vliv jazykového faktoru na její kapacitu.

V empirické části je popsán uskutečněný experiment, který měl ověřit uvedenou pracovní hypotézu.

Experimentem byl standardní poslechový test kapacity pracovní paměti, adaptovaný ve dvou naprosto srovnatelných jazykových verzích, konkrétně v češtině a ve francouzštině. Zúčastnilo se ho celkem třicet probandů – deset profesionálních tlumočnicků, deset studentů tlumočnickví a deset netlumočnicků, tedy probandů bez tlumočnického výcviku a jakékoli profesionální zkušenosti s tlumočením. Všichni měli srovnatelnou jazykovou kompetenci jak v češtině, tak ve francouzštině. Čeština byla mateřštinou všech zúčastněných.

Výsledky obou testů nepotvrdily ani jednu z částí pracovní hypotézy. Mezi jednotlivými skupinami byl nalezen pouze jeden statisticky významný rozdíl, a to mezi skupinou studentů tlumočnickví a netlumočnicků. Dále byl shledán zásadní rozdíl ve výkonu všech skupin v češtině a ve francouzštině. Všechny skupiny shodně dosáhly významně lepších výsledků ve své mateřštině.